

ÀRIES DE RESERVAT

Una coloratura al caire de l'abisme postapocalíptic

De Marc Rosich, amb Elena Martinell i Glòria Garcés.

Cia. Elena Martinell

PRESENTACIÓ

La pianista Glòria Garcés i la cantant Elena Martinell s'uneixen de nou aquest cop per anar un pas més enllà.

Han treballat juntes en diversos muntatges teatrals de gènere familiar i altres estrictament musicals. Ara però, volen apostar per un concert en petit format però més teatral.

I sobretot amb bones dosis d'humor, frescor i certa ironia.

FITXA ARTÍSTICA

- Dramatúrgia i direcció: **Marc Rosich**
- Intèrprets: **Elena Martinell** (soprano coloratura), **Glòria Garcés** (pianista)
- Espai escènic i vestuari: **Joana Martí**
- Moviment i coreografies: **Roberto G. Alonso**
- Arranjaments musicals: **Glòria Garcés**
- Disseny de llums: **Àngel Puertas**
- Fotografies directe: **Jordi Renart**
- Disseny gràfic: **Xavier Casanovas**
- Producció executiva: **Elena Martinell**
- Enregistrament i teaser: **Plei Audiovisuals**

GÈNESI DEL PROJECTE

La idea sorgeix de la necessitat de fer un concert amb repertori clàssic però que fós molt engrescador, divertit i arriscat, pel públic que no hi està acostumat. Així que la primera persona amb la que pensem perquè ho escrigui i ho dirigeixi és en Marc Rosich, un home de teatre però també de música, i sobretot que coneix perfectament l'òpera i és un enamorat de l'opereta i el musical. D'ell mateix, en la primera entrevista, surt la idea d'utilitzar aquest repertori: l'opereta alemanya. Perquè ja té molts d'aquests ingredients en ella mateixa i perquè hi ha moltes peces que són totalment desconegudes aquí al nostre país, i que ens encantaria "remenar", tan a nosaltres com a intèrprets, com a ell com a creador.

L'Opereta com a gènere musical sorgeix a França a finals del segle XIX. L'enfonsament del segon imperi francès el 1870 va provocar la devastació dels teatres parisencs i com a conseqüència, la retirada de l'òpera. Així que fou substituïda per l'opereta, un tipus d'òpera musical, animat i anormal, amb una trama generalment inversemblant. Consta de diàlegs parlats entre els quals s'hi intercalen historietes anomenades "couplets" pels francesos, i balls com el "rigodón" o el "cancan". Es tracta, per tant, d'un espectacle escènic amb una successió i alternança d'arts musicals, parlades i cantades.

Més endavant la burgesia austríaca va imitar el gust parisenc i l'opereta va arribar a Viena, naixent així l'opereta vienesa, que presenta generalment un argument més seriós i sentimental que les operetes franceses. Per altra banda, si la francesa tenia el "cancan" com la seva peça ballable característica, la vienesa aposta pel vals. Els seus representants per excel·lència són els Strauss (pare i fill).

Aquí a Espanya també arriba la influència de l'opereta. Concretament en la famosa Sarsuela, que comparteix un estil molt semblant.

També va arribar al món anglosaxó, principalment a Londres i Nova York on fou un gènere d'importació. Amb el temps, a França, l'opereta va influir en l'aparició de la "revue" (la revista), que als Estats Units, juntament amb l'opereta d'imitació europea, va arribar a generar el gènere del "musical".

SINOPSI

Una soprano de coloratura i la seva pianista, eterna companya de penes, han estat contractades per a un concert privat molt especial de cap d'any. Uns clients de posició força acomodada han llogat el reservat d'un luxós hotel de platja. Gent de gustos peculiars i força cars, volen rebre el nou any amb una celebració amb música fina en directe, però sense cap testimoni de tot el que passi dins el reservat. És per això que soprano i pianista es veuen forçades a tocar amb els ulls embenats el típic repertori dels concerts de cap d'any: des d'opereta en alemany i arranjaments vocals de valsos vienesos, fins a l'ensopida i irremeiable marxa Radetzky.

Després de les dotze campanades, però, el guirigall de la festa s'atura de cop. Quan la soprano i la pianista es treuen la bena dels ulls, es troben un paisatge dantesc. No queda ningú viu. Ha arribat la fi del món. Només elles han sobreviscut. Però...per què elles, sí, i la resta, no? Què els ha salvat? Què els haurà convertit-se en les escollides? Haurà estat la música? Úniques supervivents del desastre, decideixen enregistrar tot el seu repertori en una petita gravadora, per tal que una mica de bellesa quedi salvaguardada per a la posteritat.

Amb un repertori que inclou famosos hits de l'opereta en llengua alemanya (des dels esllanguits valsos vienesos fins al cabaret jazzístic berlinès) i també curioses perles no tan conegudes, ÀRIES DE RESERVAT és un concert teatralitzat on impera el joc i la ironia.

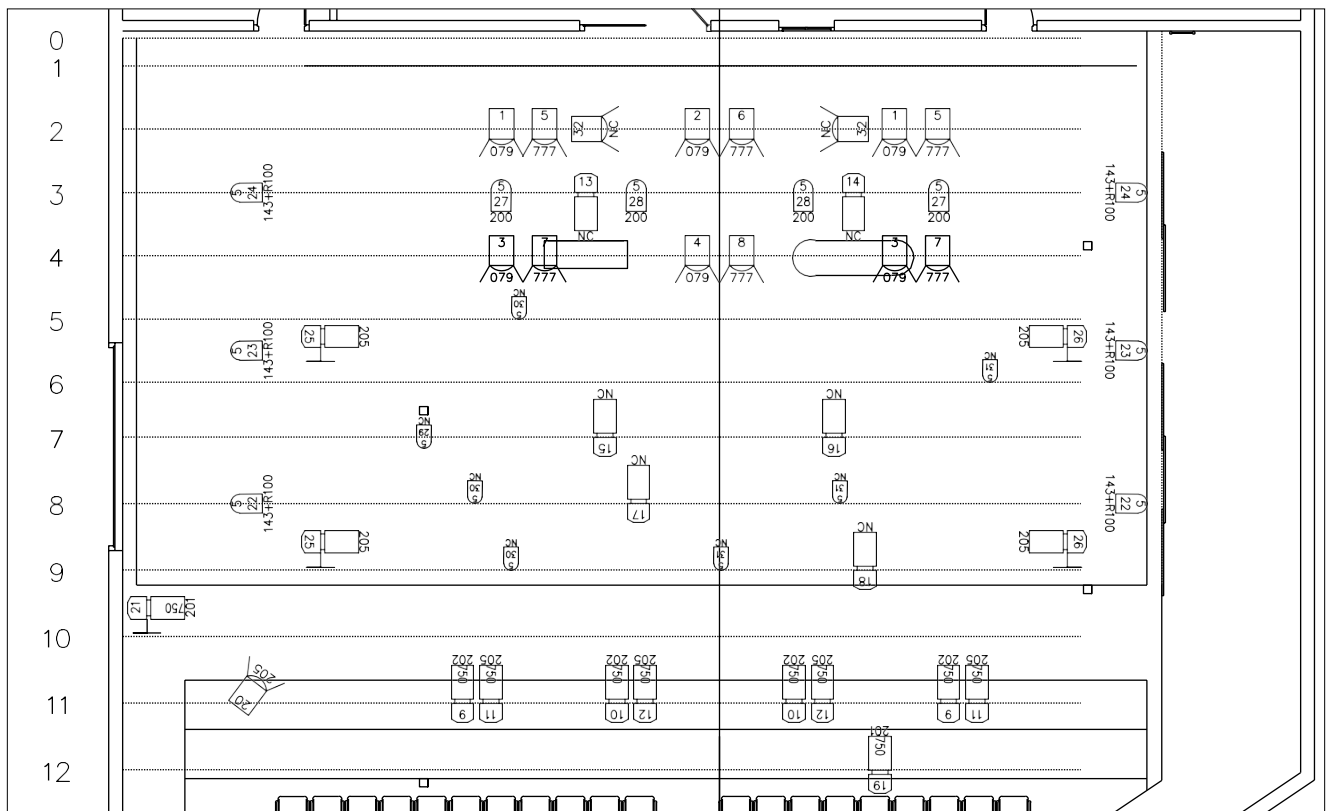
L'alegria lluminosa i encomanadissa dels valsos de l'operetavienesesa contrasta amb els present obscur i apocalíptic de les dues supervivents i el món erm i destruït on desperten, i és així com en l'espectacle s'obren les portes al més inesperat i grotesc.

REPERTORI

- Wiener blut _____ J.STRAUSS
- Mein liebeslied muß ein Walzer sein _____ R.STOLZ
- An der schönen blauen Donau _____ J.STRAUSS
- Ciribiribin _____ A.PESTALOZZO
- The glow-worm song _____ P.LINKE
- Meine lippen küssen so heiß _____ F.LEHÁR
- Frühlingsstimmen _____ J.STRAUSS
- Ich bin verliebt _____ N.DOSTAL
- Wo wohnt die Liebe _____ E. KÁLMÁN

FITXA TÈCNICA

- Plànol de llums

RIDER SO

P.A

Equip estèreo de qualitat capaç de cobrir uniformement i sense distorsió tot l'espai destinat al públic.

CONTROL

Taula de mescles: preferiblement Yamaha 01v96 o M7CL o similar. En tot cas, haurà de tenir filtres LPF i HPF i 4 talls d'equalització semi-paramètrics (Midas, Soundcraft...). Equalitzador estèreo 31 bandes insertata LR (KLARK Tekniks DN370/360 o similar)

D.I

Una caixa d'injecció directa pel teclat.

MONITORS

2 monitors tipus Nexo PS10 en 2 enviaments separats col·locats a boca d'escenari.

DOSSIER DE PREMSA

- Clipping TV3 (clica la imatge per veure l'entrevista)
- SIES TV
- TV GIRONA: Te de Tot
- FEM GIRONA

Opereta i valsos vienesos a l'obra "Àries de reservat" a La Seca - Espai Brossa

PREMSA ESCRITA (clica la imatge per veure l'article)

CULTURA

Exhibició de talent

Un instant del muntatge 'Àries de reservat', amb les benes als ulls, encara QUIM PUIG.

El concert de Cap d'Any a Viena acaba amb *El Danubi blau* i la *Marxa Radetzky*: l'Europa que es vol refinada, però que es revela kitsch i decadent. A petició de la cantant-actriu Elena Martinell i la pianista Glòria Garcés, el dramaturg Marc Rosich ha creat un marc teatral que juga amb tal referent: en una nit de Cap d'Any, una soprano de coloratura i una pianista (a les quals s'exigeix que duguin una bena als ulls) interpreten al reservat d'un hotel valsos i àries d'opereta alemanya fins que s'adonen que no hi ha cap resposta dels assistents; quan es treuen la bena s'adonen que tots són morts i que, havent arribat la fi del món, elles són les úniques supervivents. A partir d'aquesta idea o pretext, es desenvolupa *Àries de reservat* i es desplega a l'escenari el talent de Martinell i Garcés, intèrprets i productores de l'espectacle, que s'ha presentat a La Planeta dins el Temporada Alta.

Partitura del segon origen

Alba Carmona

22 · 10 · 17 | 00:45

Nes hores abans que Rajoy declarés la fi de les institucions catalanes tal com les hem conegut fins ara, la Sala La Planeta de Girona acollia una altra hecatombe, una petita apocalipsi que destruïa la civilització. I si l'Alba i en Dídac del *Mecanoscrit del Segon Origen* sobrevivia a la fi de la humanitat perquè eren sota l'aigua, a les dues protagonistes d'*Àries de reservat* les salva la música, perquè la catàstrofe que acaba amb el planeta les enganxa interpretant valsos.

Elena Martinell i Glòria Garcés són, respectivament, una soprano coloratura i una pianista que animen una festa de cap d'any en un luxós reservat. Qui les ha contractat només els dona dues indicacions: actuar amb els ulls tapats i que no hi faltin les melodies d'**Strauss**. Passada la mitjanit, però, la disbauxa frena de cop i les dues no tenen més remei que treure's la bena dels ulls: tothom és mort menys elles.

© Maria Dias

Les perles de Marc Rosich

El dramaturg i director tanca una soprano i una pianista a La Seca a 'Àries de reservat', una altra petita joia del barceloní

Escrit per [Andreu Gomila](#) dijous 23 de novembre 2017

Marc Rosich ens està acostumant a oferir-nos petites peces de cambra, amb un o dos intèrprets, com a molt, que recullen tot el seu saber musical (la seva autèntica passió) i el gust per allò grotesc, amb un sentit de l'humor àcid que tendeix cap a l'apocalipsi. Després de '[A mi no me escribió Tennessee Williams](#)', amb el ballari Roberto G. Alonso, i '[¿Qué fue de Andrés Villarroja?](#)', amb Oriol Genís, estrena a La Seca '[Àries de reservat](#)'. Com amb les altres, va ser un intèrpret qui li va proposar l'encàrrec, en aquest cas la soprano Elena Martinell, que volia fer un recital de la seva corda, però Rosich va decidir oferir-li una cosa diferent i va agafar temes extrets de l'opereta alemanya i el vals vienès amb arranjaments impossibles, que expressen "focs d'artifici absurds", diu ell.

Com al 'Mecanoscrit del segon origen'

Però no es tracta d'un recital i punt per al lluïment de Martinell i la pianista Glòria Garcés, sinó que Rosich hi afegeix una història: les dues intèrprets són contractades per amenitzar una festa de Cap d'Any, de la qual no en podran veure res. De cop, deixen de sentir soroll i, encuriosides, es treuen la bena dels ulls. Tothom ha mort. "És una mena de 'Mecanoscrit del segon origen', però aquí se salven perquè tocaven valsos de Strauss", apunta el dramaturg. Rosich, diu, volia fer "un retrat de la decadència del món" a partir del que aleshores es va anomenar "música decadent". Aquella Europa que va retratar Stefan Zweig en el famós 'El món d'ahir'. O potser no està parlant de fa 90 anys sinó d'ara mateix?